

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/51/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113201544
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113201544.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne: Q. S., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. -U., P. XXXX/XX, v konaní právne zastúpená Advokátskou kanceláriou VALO & PARTNERS s .r. o., Konštantínova 3, Prešov, proti žalovaným: 1. T. L., V. XX, L., v konaní právne zastúpený JUDr. Alojzom Naništom, advokátom so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, 2. T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. republika, V. W., Tř. E. X. XXXX, 3. N. P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., T. XX, 4. X. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Z. 1, 5. H. U., nar. 17.XX.XXXX, bytom L., X. XX, 6. Y. U., nar. XX.XX.XXXX, t. č. bytom P. I. XX, XXXXX U.. C., R., N., 7. B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. republika, L. 4, B. XX, 8. A. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., T. 2, žalovaní v 2. až 4. a 6. až 8. rade v konaní zastúpení žalovanou v 5. Rade o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného v 1/rade proti uzneseniu Okresného súdu v Prešove č.k. 25C 4/2013-199 zo dňa

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku o trovách konania v časti trov právneho zastúpenia tak, že žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 630,94 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že do dedičstva po nebohom P. U., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. - B. U., ulica P. č. 5, patrí spoluvlastnícky podiel 5/24 k novovytvorenej parcele registra C-KN XXX/X - zastavaná plocha o výmere 424 m² a spoluvlastnícky podiel 5/24 k novovytvorenej parcele registra C-KN XXX/X - zastavaná plocha o výmere XX m², tak ako sú znázornené na geometrickom pláne č. XXC/X/XXXX-X/XXXX, vyhotovenom dňa 19.08.2014 N.. T. T., ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

Žalovaného v 1/ rade zaviazal zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania, pozostávajúcich z iných trov vo výške 359,7 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 714,56 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobkyne a zaviazal žalovaného v 1/rade zaplatiť náhradu trov štátu vo výške 76,78 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu v Prešove.

Svoje rozhodnutie vo vzťahu k náhrade trov konania a trov štátu odôvodnil ustanoveniami § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu. Poukázal na to, že žalobkyňa bola úspešná v celom rozsahu. Žalovaní v 2/ až 8/ rade sú spoludedičmi a len z dôvodu procesnej legitímácie musela uviesť žalobkyňa tieto subjekty ako účastníkov konania. Preto o ich náhrade trov nerozhodoval súd prvého stupňa. Za neúspešného považoval len žalovaného v 1/ rade, ktorý v súčasnej dobe bol zapísaný ako vlastník sporenej nehnuteľnosti na liste vlastníctva. Rovnakými princípmi sa súd prvého stupňa riadil aj pri náhrade trov štátu. Trovy konania pozostávali z iných trov vo výške 395,70 eur, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku 59,70 eur a z preddavkov trov na znalecké dokazovanie vo výške 300 eur. Trovy právneho zastúpenia priznal súd prvého stupňa za päť meritórnych úkonov právnej pomoci

podľa § 11 ods. 1 a § 13a ods. 1, 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby 60,07 eur a to za úkony príprava, prevzatie zastúpenia, žaloba, podanie na základe výzvy súdu a účasť na pojednávaníach 4.11.2013 a 12.12.2013, za jeden úkon právnej pomoci účasť na pojednávaní 5.9.2013 - 15,02 eur, teda 1, za tri úkony právnej služby - 61,87 eur, t.j. účasť na pojednávaníach 23.1.2014, 27.10.2014 a súhlasné stanovisko 16.6.2014 a opäť 1 za úkon účasti na pojednávaní 30.6.2014 vo výške 15,47 eur. K tomu priznal aj šesťkrát režijný paušál 7,81 eur a štyrikrát 8,04 eur podľa ustanovenia § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. K tomu priznal aj 20 % DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Zb., keďže právny zástupca žalobkyne je platiteľom DPH, spolu tak trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 714,56 eur. Súd prvého stupňa nepriznal náhradu za účasť na pojednávaní dňa 13.6.2013 vzhľadom k tomu, že zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že nebol právny zástupca žalobkyne účastný.

Výrok o trovách štátu odôvodnil ustanovením § 148 ods. 1 O.s.p. podľa výsledkov spolu ma nárok štát na náhradu trov konania proti účastníkovi, ktoré uhradil zo štátneho rozpočtu. Odmena znalca N.. Mihálik za podaný znalecký posudok bol z časti uhrádzaný z prostriedkov štátu, čo je 76,98 eur. Preto tieto uložil trovy štátu zaplatiť žalovanému v 1/ rade.

Proti tomuto rozsudku vo vzťahu k výroku o trovách konania pozostávajúcich z iných trov konania a trovách štátu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v 1/ rade. Žiadal zrušiť vec a vrátiť na ďalšie konanie. Dôvodom pre podanie odvolania bola okolnosť, že žalobkyňa žiadala určiť vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá tvorí časť mestského cintorína. Z predmetu sporu potom je potrebné vychádzať aj z ustanovení zákona o súdnom poplatku zákona č. 71/1992 Zb., konkrétne podľa § 9 ods. 2 písm. b/ sú oslobodené obce a vyššie územné celky v konaní vo veciach verejného a spoločensky prospešného záujmu. Ide o nie čisto osobné oslobodenie ani nie čisto vecné oslobodenie. Ide o oslobodenie zmiešané a ide o veci verejného a spoločenského záujmu, čo v danom prípade predmet sporu spĺňa. Je potrebné tiež zobrať do úvahy zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, z ktorého vyplýva, že obec je právnická osoba. Základnou úlohou pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a potreby jej obyvateľov. Okrem iného musí zabezpečiť aj starostlivosť a údržbu priestranstiev verejných, miestnych komunikácií, verejnoprospešných služieb a určite k tomu patrí aj povinnosť starostlivosti a údržby cintorína. Žalované mesto Prešov vzhľadom na charakter konania nemal inú možnosť uspokojiť nárok žalobkyne len prostredníctvom súdu. Potom namieta rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, kde žalobkyni boli priznané aj iné trovy konania. Ďalej namieta tiež výšku trov konania uvedeného za úkon za podanie na základe výzvy súdu zo dňa 24.1.2013. K tomuto namietanému úkonu išlo o výzvu súdu, aby žalobkyňa doručila potrebné doklady, ktoré súd potreboval pri rozhodovaní o jej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov. Rovnako namieta, že bola priznaná odmena za úkon 16.6.2014, čo bolo súhlasné stanovisko k vypracovanému znaleckému posudku, kde jednou vetou uviedla, že nemá námietky voči danému znaleckému posudku, ale zároveň navrhuje vykonať a doplniť znalecké dokazovanie. Pritom už na začiatku bolo povinnosťou žalobkyne označiť navrhnuté znalecké dokazovanie tak, aby bolo možné na základe tohto zapísať vlastnícke právo v jej prospech. Preto žiadal zrušiť rozhodnutie týkajúce sa trov konania a vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobkyňa sa vyjadrila k podanému odvolaniu tak, že žiadala potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne a žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Prvostupňový súd správne rozhodol vec podľa § 142 ods. 1 O.s.p., úkony boli poskytované žalobkyni dôvodne, keďže žalovaný v 1/ rade sa snažil prispievať si protizákonne vlastníctvo, ktoré patrilo do dedičstva po nebohom právnom predchodcovi vykonštruovanou notárskou zápisnicou u JUDr. T. L..

Odvolací súd prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovaného v 1/ rade je dôvodné v časti trov právneho zastúpenia nie však v časti iných trov, ktoré boli žalobkyni v konaní súdom prvého stupňa priznané.

Súd prvého stupňa dôsledne zistil rozhodnuté skutočnosti, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie vo veci vo vzťahu k výroku o trovách konania a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predmetom tohto konania bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. Prešov, parcela č. CKN XXX/X zastavaná plocha o výmere 424 m² v spoluvlastníckom podiele 5/24 a parcela č. CKN XXX/X zastavaná plocha o výmere 44 m² v spoluvlastníckom podiele 5/24 podľa geometrického plánu N.. T. T. č. XXX/XXXX-X/XXXX zo dňa 19.8.2014. Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 25C 4/2013-199 z 27.10.2014. Určil, že do dedičstva po nebohom právnom predchodcovi žalobkyne a žalovaných v 2/ až 8/ rade patria nehnuteľnosti vyššie uvedené. Tento výrok nadobudol právoplatnosť 24.12.2014.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného v 1/ rade týkajúceho sa trov konania tak časti iných trov, ako aj trov právneho zastúpenia náhrady trov štátu je potrebné konštatovať, že základným princípom, ktorý viedol súd prvého stupňa k svojmu rozhodnutiu o týchto nárokoch bola zásada úspechu v konaní. Možno súhlasiť so závermi súdu prvého stupňa, že žalobkyňa vo veci bola úspešnou účastníkov. Pokiaľ vychádzajú odvolacie námietky žalovaného v 1/ rade z toho, že ide o spor, ktorý sa týka nehnuteľností nachádzajúcich sa v časti mestského cintorína a povinnosti príslušnej obce zabezpečovať aj tieto spoločensky prospešné úlohy, tento fakt je nepochybne pravdivý. Napriek tomu odvolací súd sa domnieva, že žalobkyňa ako fyzická osoba, dedička po nebohom právnom predchodcovi nemala inú možnosť ako podať žalobu na súd, vzhľadom k tomu, že zistila, že vlastníctvo, ktoré považovala za sporné je zapísané na žalovaného v 1/ rade. V konečnom dôsledku v konaní žalovaný v 1/ rade akceptoval výsledky vykonaného dokazovania a vo veci samej odvolanie nepodal.

Zásada úspechu v konaní je zásadou, ktorá na ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku je uvádzaná ako primárna, v zmysle ktorej sa rozhoduje o náhrade trov konania v prípade sporu. Okolnosť, že žalovaný v 1/ rade, ako obec, by spĺňala podmienky zmiešaného oslobodenia od súdneho poplatku tak, ako to uvádza vo svojom odvolaní neznamená, že touto zásadou by bolo možné rozhodovať aj vo vzťahu k iným trovám konania, ktoré žalobkyňi boli priznané. Jednoducho tieto trovy konania preukázateľne žalobkyňi vznikli, zohľadnila sa jej sociálna situácia a čiastočne bola oslobodená od súdneho poplatku, t.z. že žalovaný v 1/ rade bol zaviazaný na úhradu len časti súdneho poplatku, ktoré žalobkyňa uhradila. Toto rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje odvolací súd za správne a namieste.

Pokiaľ išlo o trovy konania v časti trov právneho zastúpenia argumentácia týkajúca sa dvoch úkonov právnej služby, t.j. priznania za úkon z 24.1.2013, t.j. reakcia na výzvu súdu na predloženie dokladov potrebných na rozhodnutie o oslobodení od súdneho poplatku, tento argument žalovaného v 1/ rade považoval za správny. Je vhodné konštatovať, že tento úkon bol realizovaný žalobkyňou z dôvodu nutného posúdenia jej situácie, keďže spolu s podaným návrhom zákon predpisuje aj rozhodnutie o súdnom poplatku a pre toto rozhodnutie bolo potrebné zo strany žalobkyne predložiť doklady týkajúce sa jej osobných pomerov a bolo v záujme žalobkyne tieto súdu predložil dokonca sa na základe týchto dokladov aj čiastočne oslobodená od súdnych poplatkov, čiže tento úkon bol účelne vynaložený, ale len v prospech žalobkyne. Preto vzhľadom na to, že žalobkyňu zastupoval advokát bolo zrejmé, že už pri podaní žaloby bolo možné predložiť súdu potrebné listiny na priznanie alebo posúdenie pomerov žalobkyne a sú verejné dostupné aj tlačivá, ktoré účastník konania, ktorý je poplatníkom v rámci zákona o súdnych poplatkov, má ho k dispozícii a je možné, aby tieto súdu doložil. V tejto časti odvolaniu žalovaného v 1/ rade nevyhovelo.

Pokiaľ ide o úkony zo 16.6.2014 tento realizovala žalobkyňa na výzvu súdu prvého stupňa po doručení znaleckého posudku, kde okrem teda vyjadrenia sa k znaleckému posudku žalobkyňa navrhla jeho doplnenie. Odvolací súd sa celkom nestotožňuje s argumentáciou žalovaného v 1/ rade s tým, že bolo potrebné označiť dôkaz na dokazovanie úplne zo strany žalobkyne až v tom zmysle, že mala navrhnúť, aby bol vypracovaný znalecký posudok tak, aby bolo možné na základe neho zapísať vlastnícke právo. Odvolací súd sa skôr domnieva, že tento znalecký posudok mal byť spracovaný zo strany znalca, ktorý vypracovával pre účely súdneho konania o určení vlastníckeho práva, aby vypracoval znalecký posudok v súlade s potrebami súdneho konania, preto pokiaľ žalobkyňa poukázala na doplnok v tomto zmysle bolo to jej právo a tento úkon bol priznaný v súlade s advokátskou tarifou a nemožno v tomto smere

akceptovať stanovisko žalovaného v 1/ rade. Preto odvolací súd vyhovel námietke žalovaného v 1/ rade vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, t.j. doloženie dokladov alebo reakcia na výzvu z 24.1.2013, mínus jeden úkon právnej služby 61,87 eur + 7,81 eur + 20 % je 13,94 eur spolu teda 83,62 eur. Túto sumu odrátal od priznaných trov právneho zastúpenia vo výške 714,56 eur a spolu potom trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 630,94 eur.

Preto rozhodnutie vo výroku o trovách konania zmenil podľa ustanovenia § 220 O.s.p..

Vo vzťahu k výroku o trovách štátu rovnako možno konštatovať, že tak, ako to súd prvého stupňa uviedol vo svojom rozhodnutí, platí tu tiež zásada úspechu v konaní, preto aj doplatok, ktorý vykonal súd zo štátnych prostriedkov za vypracovaný znalecký posudok, bol správny. Na tento doplatok bol zaviazaný žalovaný v 1/ rade, ktorý vo vzťahu k procesnému postaveniu žalobcu a žalovaného v tomto konaní bol v opozitnom postavení voči žalobkyni, na rozdiel od žalovaných v 2/ až 8/ rade, ktorí prichádzajú do úvahy rovnako ako dedičia po nebohom právnom predchodcovi. Táto zásada je zrejmá aj z komentáru k ustanoveniu § 148 ods. 1 O.s.p. a v tejto súvislosti odvolací súd akceptoval rozhodnutie súdu prvého stupňa najmä z dôvodov, ktoré už uviedol aj vo vzťahu k priznaným trovám konania, že ani žalobkyňa nemala inú možnosť ako vyriešiť spornú záležitosť, ale len podať žalobu na súd a toto konanie doviest' do úspešného konca a domôcť sa svojho práva. Z týchto dôvodov považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo vzťahu k trovám štátu za správne potvrdil ho ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaný v 1/ rade mal čiastočne úspech v tomto odvolacom konaní, neuplatnil si však náhradu trov odvolacieho konania, rovnako žalobkyňa mala čiastočne úspech v tomto konaní, ale takisto nevyčísliła trovy konania, preto žiadne nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.